

unei redevențe anuale de administrare a autorizațiilor de instalare și de exploatare a unei rețele de telefonie mobilă, acordate potrivit regimului prevăzut de cadrul legal anterior?

3. Articolul 14 alineatul (2) din aceeași Directivă privind autorizarea permite unui stat membru să impună operatorilor de telefonie mobilă, pentru o nouă perioadă de reînnoire a drepturilor individuale ale acestora de utilizare a frecvențelor de telefonie mobilă, la care unii dintre ei aveau deja dreptul, dar înainte de începutul acestei noi perioade, plata unei redevențe unice pentru reînnoirea drepturilor de utilizare a frecvențelor de care urmează să dispună aceștia la începutul noii perioade, motivată prin scopul de a favoriza utilizarea optimă a frecvențelor prin valorizarea acestora, și care să vină în completarea, pe de o parte, a unei redevențe anuale de punere la dispoziție a frecvențelor, care urmărește înainte de toate să acopere costurile de punere la dispoziție a frecvențelor, valorizându-le în același timp în parte pe acestea, cele două redevențe fiind motivate prin scopul de a favoriza utilizarea optimă a frecvențelor, și, pe de altă parte, în completarea unei redevențe anuale de administrare a autorizațiilor de instalare și de exploatare a unei rețele de telefonie mobilă, acordate potrivit regimului prevăzut de cadrul legal anterior?
4. Articolul 14 alineatul (1) din aceeași Directivă privind autorizarea permite unui stat membru să adauge, ca o condiție pentru obținerea și reînnoirea drepturilor de utilizare a frecvențelor, o redevență unică stabilită prin licitație și neplafonată și care să vină în completarea, pe de o parte, a unei redevențe anuale de punere la dispoziție a frecvențelor, care urmărește înainte de toate să acopere costurile de punere la dispoziție a frecvențelor, valorizându-le în același timp în parte pe acestea, cele două redevențe fiind motivate prin scopul de a favoriza utilizarea optimă a frecvențelor, și, pe de altă parte, în completarea unei redevențe anuale de administrare a autorizațiilor de instalare și de exploatare a unei rețele de telefonie mobilă, acordate potrivit regimului prevăzut de cadrul legal anterior?

(¹) JO L 108, p. 21, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 183.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) la 19 iulie 2011 — Tate & Lyle Investments Ltd tegen Belgische Staat; cealaltă parte în proces: Syral Belgium NV

(Cauza C-384/11)

(2011/C 282/26)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Tate & Lyle Investments Ltd

Pârât: Belgische Staat

Cealaltă parte în proces: Syral Belgium NV

Întrebarea preliminară

Articolul 63 TFUE (fostul articol 56 din Tratatul CE) se opune reglementării unui stat membru conform căreia o întreprindere de investiții rezidentă care deține acțiuni cu o valoare mai mică de 10 % din capital, dar care au totuși o valoare de achiziție de cel puțin 1,2 milioane de euro, este supusă unui impozit la sursă de 10 %, în condițiile în care impozitul la sursă este inclus în impozitul pe capital datorat în Belgia, iar diferența eventual rămasă se rambursează, și care, concomitent, poate solicita aplicarea unui regim fiscal („venituri definitiv impozitate”) care permite reducerea suplimentară a bazei de impozitare cu suma aferentă cotei de participație, în timp ce pentru întreprinderile rezidente în unul dintre celelalte state membre ale Uniunii Europene care primesc astfel de dividende sau alte sume distribuite cu același titlu din același tip de participație la o întreprindere rezidentă, impozitul la sursă reținut (impozit pe bunurile mobile) în valoare de 10 % reprezintă impozitarea definitivă, nerambursabilă și obligatorie chiar și în cazul în care se recurge la regimul fiscal („venituri definitiv impozitate”) menționat anterior?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Regatul Unit) la 25 iulie 2011 — Field Fisher Waterhouse LLP/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Cauza C-392/11)

(2011/C 282/27)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Părțile din acțiunea principală

Apelantă: Field Fisher Waterhouse LLP

Intimați: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Întrebările preliminare

1. Întrebarea principală în prezenta cauză este dacă serviciile prestate de proprietari în temeiul unui contract de locațiune încheiat cu locatarii lor (denumite în continuare „serviciile”) ar trebui considerate drept un element al unei prestații unice de închiriere de imobile, scutită de la plata TVA-ului, fie pentru motivul că serviciile formează, în mod obiectiv, o prestație economică unică indivizibilă împreună cu locațiunea, fie pentru motivul că acestea sunt „accesorii” închirierii, care constituie prestația principală (denumită în continuare „prestația principală”). Pentru a răspunde la această întrebare și având în vedere Hotărârea Curții de Justiție pronunțată în cauza Tellmer (C-572/07), ce relevanță prezintă faptul că serviciile ar putea fi (dar de fapt nu sunt) prestate de alte persoane decât proprietarii deși, potrivit termenilor contractelor de locațiune în cauză, locatarii nu au avut altă opțiune decât de a accepta ca serviciile să fie prestate de proprietari?

2. Pentru a stabili dacă există o prestație unică, prezintă relevanță faptul că neplata cheltuielilor de întreținere de către locatar dă proprietarului dreptul nu doar de a refuza să presteze serviciile, ci și de a rezilia contractul de locațiune încheiat cu locatarul?
3. În ipoteza în care răspunsul la prima întrebare este în sensul relevanței aspectului că terții au posibilitatea de a presta servicii direct locatarului, acesta reprezintă doar un factor contributiv atunci când se stabilește dacă serviciile constituie o prestație economică unică indivizibilă — a cărei separare ar avea un caracter artificial — sau o prestație accesorie prestației principale ori reprezintă un factor determinant? În cazul în care este doar un factor contributiv sau nu prezintă deloc relevanță, ce alți factori sunt relevanți pentru a stabili dacă serviciile reprezintă o prestație accesorie? În special, în ce măsură este relevant aspectul că serviciile sunt prestate în spațiile care constituie obiectul închirierii sau în legătură cu acestea ori în alte părți ale imobilului?
4. În ipoteza în care posibilitatea ca serviciile să fie prestate de terți prezintă relevanță, ceea ce este în mod special relevant este aspectul dacă serviciile ar putea fi prestate din punct de vedere juridic de terți, deși în practică ar fi dificil să se realizeze sau să se convină cu proprietarul acest lucru, ori posibilitatea practică sau practica comună referitoare la prestarea acestor servicii?
5. Serviciile din prezenta cauză reprezintă o gamă de servicii care sunt prestate în schimbul unor cheltuieli de întreținere globale. În ipoteza în care unele dintre aceste servicii (de exemplu, serviciile de curățenie a părților comune, serviciile de securitate) nu fac parte dintr-o prestație economică unică indivizibilă sau trebuie considerate ca fiind accesorii prestației principale, dar alte servicii fac parte dintr-o prestație economică unică indivizibilă, ar fi corect ca, pentru a stabili care este procentul din chirie care trebuie impozitat în scopuri de TVA și care este procentul care nu trebuie impozitat în aceste scopuri, să se împartă costurile totale între diferitele servicii? În subsidiar, ar fi corect să se considere că serviciile prestate sunt atât de strâns legate între ele încât să formeze „o singură prestație economică indivizibilă, a cărei separare ar avea un caracter artificial”, fiind în sine o prestație unică separată de închirierea bunului imobil?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 25 iulie 2011 — Autorità per l'energia elettrica e il gas/Antonella Bertazzi și alții

(Cauza C-393/11)

(2011/C 282/28)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Autorità per l'energia elettrica e il gas

Pârâți: Antonella Bertazzi, Annalise Colombo, Maria Valeria Contin, Angela Filippina Marasco, Guido Giussani, Lucia Lizzi, Fortuna Peranio

Întrebările preliminare

1. În temeiul dispozițiilor clauzei 4 alineatul (4) din Directiva 1999/70/CE ⁽¹⁾ (potrivit căreia „condițiile de vechime cores-punzătoare unor condiții de încadrare speciale sunt aceleași pentru lucrătorii cu contract pe durată determinată și pentru cei cu contract pe durată nedeterminată, cu excepția situației în care condițiile de vechime diferite sunt justificate de motive obiective”), este aplicabilă — întrucât este justificată de motive obiective — dispoziția națională (articolul 75 alineatul 2 din Decretul-lege nr. 112/08) care înlătură complet vechimea în muncă realizată în cadrul unor autorități administrative independente pe baza unor contracte de muncă pe durată determinată în cazul unei definitivări cu caracter excepțional — prin derogare de la principiul prevăzut la articolul 36 alineatul 5 din Decretul legislativ nr. 165/01 — a lucrătorilor în cauză, în urma unor „probe de selecție” care nu sunt asimilabile concursurilor publice obișnuite (prin care se urmărește angajarea optimă a laureaților pe posturile libere) dar care sunt totuși de natură să permită cu titlu excepțional instituirea a ceea ce ar trebui considerat un nou raport de muncă valabil „ex nunc”?
2. Sau, dimpotrivă, în temeiul aceleiași Directive 1999/70/CE, este inadmisibilă — ceea ce implică în mod necesar lăsarea neaplicată a dispoziției naționale menționate — neluarea în considerare nu numai a vechimii, ci și a avansării în carieră intervenite de-a lungul anilor și în vigoare la data definitivării, integral sau pentru partea care depășește fie vechimea în serviciu cerută pentru a accede la probele de selecție menționate, fie eventualele măsuri de salvagardare, pe care legiuitorul național ar fi abilitat să le adopte pentru a proteja, în limite rezonabile, pozițiile laureaților concursului?

⁽¹⁾ JO L 175, p. 43, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 129.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Curtea de Apel Constanța (România) la data de 27 iulie 2011 — procedură penală împotriva lui Ciprian Vasile Radu

(Cauza C-396/11)

(2011/C 282/29)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Constanța

Partea din acțiunea principală

Ciprian Vasile Radu